

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΑΛΗΣ
ΧΑΡΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΑ
ΑΠΟΓΕΥΜΑ
ΜΕ ΤΟΝ
ΣΩΚΡΑΤΗ

Μυθιστόρημα
αυτογνωσίας

Περιεχόμενα

Μια επαναλαμβανόμενη διαδρομή.....	9
Μια επαναλαμβανόμενη καθημερινότητα.....	17
Αίσθηση εγκατάλειψης.....	23
Το τέλος του δρόμου	29
«Ταξίδι» στην αρχαία Αθήνα	37
Στην Ακρόπολη των Αθηνών	47
Ένας κόσμος γεμάτος χρώματα.....	55
«Δάσκαλε Σωκράτη»	63
Η στιγμή ενός άνδρα στον χρόνο	73
Ανάμεσα στους μαθητές του Σωκράτη	79
Το θεμελιώδες ερώτημα του Σωκράτη.....	89
Μια λέξη, πολλές ερμηνείες.....	99
Μετάβαση από το δίπτυχο στο τρίπτυχο	109
Ενεργοποίηση του Εαυτού Αγάπης	119
Εδραίωση του τριπτύχου.....	129
Η Μαιευτική μέθοδος του Σωκράτη.....	141
Η Δύναμη υπάρχει μέσα μας.....	151

Περί ψυχής	159
Σκοπός μας η ευθυγράμμιση	171
«Αγγίζοντας» τις καρδιές των ανθρώπων	179
«Θρησκεία μου είναι η Αγάπη»	187
Η επίκριση κρύβει σύγκριση.....	197
Η «ανταμοιβή» της ευθυγράμμισης.....	203
Η αναγνώριση της Δύναμης.....	211
Στη συντροφιά του Πλάτωνα.....	217
Από τη θεωρία στην πράξη.....	225
Ευγνώμων Άνθρωπος	237
Η ζωή μας σε έναν κήπο.....	243
Ακριβώς απέναντι από τον Σωκράτη.....	253
Με νέα πνοή, από την αρχαία στη σύγχρονη Αθήνα	259
«Επιστροφή» στο παρόν.....	271
Μέσα μας η «Θεϊκή σπίθα».....	281
Η ώρα της μεγάλης συνειδητοποίησης.....	289
Τα ερωτήματα προς τον εαυτό μας.....	295
Όλα εξέλιξη είναι.....	303
Σύστημα υλοποίησης	313
Εαυτός ή εαυτός;	325
Μια νέα συνειδητότητα γεννιέται	333
Η ταυτότητα της αληθινής αγάπης.....	345
Το καλό ανταποδίδεται	357

Μια
επαναλαμβανόμενη
διαδρομή

Αθήνα, Σάββατο 25 Φεβρουαρίου 2017

Ένα ακόμη απόγευμα.

Μια ακόμη διαδρομή.

Η ίδια εκείνη διαδρομή που επαναλάμβανε καθημερινά τα τελευταία δύο χρόνια ο Χάρης.

Από το πατρικό του σπίτι στο Θησείο έως το γωνιακό καφέ στη συμβολή των οδών Αιόλου και Μητροπόλεως, στο κέντρο της Αθήνας.

Εκεί περνούσε πλέον όλα τα απογεύματά του ο 42χρονος άνδρας.

Ο συγκεκριμένος χώρος σήμαινε πολλά για εκείνον. Αποτελούσε το παράθυρο της επικοινωνίας του με τον

έξω κόσμο. Παράλληλα, μέσα εκεί ένιωθε πως μπορούσε ακόμα να διατηρεί μια –έστω και υποτυπώδη– επαφή με το επαγγελματικό παρελθόν του.

Ο Χάρης μετρούσε ήδη τέσσερα χρόνια που ήταν ουσιαστικά άνεργος· αφότου ανέστειλε τη λειτουργία της η εφημερίδα στην οποία είχε εργαστεί για δεκαπέντε συναπτά χρόνια.

Από τη μέρα της απόλυσής του οι ισορροπίες στη ζωή του άρχισαν να κλυδωνίζονται. Το πρώτο που έκανε ήταν να απευθυνθεί σε φίλους, σε γνωστούς. Έστειλε παντού το βιογραφικό του επιδιώκοντας να κλείσει μια προσωπική συνέντευξη για εργασία. Θεωρούσε πως θα κατάφερνε να αποδείξει ξανά την επαγγελματική αξία του. Αυτό πίστευε.

Στην αρχή τουλάχιστον. Γιατί στη συνέχεια, οι ελπίδες του ότι σύντομα θα έβρισκε και πάλι μια σταθερή θέση εργασίας άρχισαν να εξανεμίζονται· η μία μετά την άλλη.

Στο μεταξύ, οι οικονομικές δυσκολίες που αντιμετώπιζε, γίνονταν όλο και πιο πιεστικές, επηρεάζοντας ακόμα περισσότερο την ευάλωτη ψυχολογική του κατάσταση.

Ο Χάρης ένιωθε πως μέρα με τη μέρα έχανε τον εαυτό του. Η εικόνα του δυναμικού άνδρα με τα τόσα σχέδια και τις

προοπτικές για το μέλλον άρχιζε να ξεθωριάζει στα μάτια του. Όπως άρχισε να ξεθωριάζει μέσα του το κέφι του για τη ζωή, η αίσθηση του χιούμορ του, η αισιοδοξία του.

Η κατάσταση επιδεινώθηκε γι' αυτόν με τη διάλυση του γάμου του, που ακολούθησε περίπου έναν χρόνο αργότερα και του στοίχισε πολύ. Από αυτόν τον γάμο ο Χάρης είχε αποκτήσει έναν γιο, που ήταν πλέον έξι χρόνων. Δεν ζούσαν όμως μαζί.

Ο μικρός έμενε με τη μητέρα του, ενώ ο Χάρης, νιώθοντας προσωπικά ηττημένος και όντας οικονομικά αδύναμος, είχε αναγκαστεί δύο χρόνια νωρίτερα να καταφύγει στη μόνη λύση που έβλεπε μπροστά του. Να επιστρέψει στο πατρικό του σπίτι...

Δεν ήταν μια εύκολη απόφαση. Σκεφτόταν όμως πως δεν είχε άλλη επιλογή.

*

Ο Χάρης ζούσε και πάλι στο πατρικό του. Ένιωθε να πιέζεται, χωρίς όμως να το ομολογεί. Άλλωστε, αυτή η επιστροφή του ήταν μια αναγκαστική αλλά προσωπική του επιλογή.

Αν και ήταν ένας άνδρας που θεωρητικά βρισκόταν στην ακμή του, ο ίδιος ένιωθε παροπλισμένος. Αισθανόταν πως δεν υπήρχε πια καμιά σταθερά στη ζωή του.

Η διάλυση του γάμου του με τη γυναίκα που τόσο είχε ερωτευτεί κάποτε τον είχε πληγώσει πολύ περισσότερο απ' ό,τι επέτρεπε στους άλλους να καταλάβουν.

Από τότε δεν είχε συνάψει κάποια μόνιμη σχέση. Όλες οι ερωτικές γνωριμίες του ήταν εφήμερες. Ζώντας, μάλιστα, στο πατρικό του, φρόντιζε να κρατά πάντα την προσωπική του ζωή εκτός σπιτιού.

Ήταν άλλωστε και ο ίδιος φιλοξενούμενος σε αυτό. Φιλοξενούμενος των γονιών του, που είχαν τη δική τους απαιτητική καθημερινότητα.

Τα τελευταία χρόνια ο πατέρας του ταλαιπωρούνταν από ένα σοβαρό θέμα υγείας, που τους τελευταίους μήνες τον είχε καθηλώσει στο κρεβάτι.

Όσο για τη μητέρα του, η ζωή της περιστρεφόταν αποκλειστικά γύρω από τη φροντίδα του συζύγου της.

Στο πλευρό της βρισκόταν η κατά δύο χρόνια μικρότερη αδελφή του Χάρη, που δεν είχε φύγει ποτέ από το πατρικό σπίτι.

Μια
επαναλαμβανόμενη
καθημερινότητα

Από τη μέρα που ο Χάρης είχε επιστρέψει στο πατρικό του, η ζωή του ακολουθούσε τον ίδιο μονότονο ρυθμό.

Κοιμόταν πολύ αργά το βράδυ ή πολύ νωρίς το πρωί· εξαρτάται από το πώς το έβλεπε ο καθένας. Για τον ίδιο δεν είχε σημασία. Ξυπνούσε, πάντως, λίγο πριν το μεσημέρι. Πλενόταν, έπινε έναν καφέ, τσιμπούσε κάτι και έφευγε.

Δεν μπορούσε να παραμένει στα στενά όρια του σπιτιού κατά τη διάρκεια της ημέρας. Ειδικά εκείνες τις ώρες, που επί τόσα χρόνια είχε συνηθίσει να τις περνά παραγωγικά σε ένα εργασιακό περιβάλλον, ο Χάρης ένιωθε πως ασφυκτιούσε ακόμα περισσότερο μέσα στον χώρο του σπιτιού. Χρειαζόταν οπωσδήποτε μια διέξοδο. Ήταν ζωτική ανάγκη του να βρει μια διέξοδο.

Έτσι, λοιπόν, νωρίς κάθε απόγευμα, έβαζε σε ένα σακίδιο πλάτης τον φορητό υπολογιστή του και βάδιζε έως το συγκεκριμένο καφέ που, από την πρώτη μέρα που το είχε επισκεφτεί, είχε γίνει αμέσως στέκι του.

Κάθε απόγευμα ο Χάρης βρισκόταν εκεί. Παράγγελλε πάντα έναν διπλό καφέ καπουτσίνο σε χάρτινο ποτήρι, που κόστιζε 1,50 ευρώ. Καθόταν στο αγαπημένο του τραπεζάκι, δίπλα στην τζαμαρία. Άνοιγε τον υπολογιστή του και περνούσε τις ώρες του μελετώντας και γράφοντας.

Κατά καιρούς συνεργαζόταν με διάφορες ειδησεογραφικές ιστοσελίδες στέλνοντας κείμενά του. Όμως οι όποιες οικονομικές απολαβές του ήταν αβέβαιες και οπωσδήποτε εξαιρετικά πενιχρές.

Παράλληλα, βέβαια, ο Χάρης εξακολουθούσε να προσπαθεί να βρει κάτι καλύτερο. Κάτι που θα του επέτρεπε επιτέλους να βγει από το τέλμα στο οποίο ένωθε να έχει βυθιστεί και να γίνει και πάλι ανεξάρτητος. Κάτι που θα επιβεβαίωνε την αξία του, την οποία όμως είχε πλέον αρχίσει και ο ίδιος να αμφισβητεί.

Ο Χάρης παρέμενε στον συγκεκριμένο χώρο έως αργά. Κάποιες φορές παράγγελλε και δεύτερο καφέ. Μόλις βράδιαζε

για τα καλά, έπαιρνε τον δρόμο της επιστροφής για το πατρικό του. Όταν άλλη μια μέρα είχε πια φύγει.

Έτσι κυλούσε πλέον ο χρόνος για εκείνον. Χωρίς να αλλάζει ποτέ τίποτα προς το καλύτερο.

Αίσθηση εγκατάλειψης

Εκείνο το Σάββατο του Φεβρουαρίου δεν διέφερε από τις υπόλοιπες μέρες. Όπως κάθε απόγευμα, ο Χάρης είχε επισκεφτεί και πάλι το ίδιο καφέ. Ήταν άλλωστε κάτι που αποτελούσε αναπόσπαστο μέρος της καθημερινότητάς του. Το πιο χαλαρό, μάλιστα, μέρος της.

Αφού πήρε τον καφέ που είχε παραγγείλει, κατευθύνθηκε προς το τραπεζάκι του. Ακούμπησε το ποτήρι που κρατούσε και άφησε δίπλα το σακίδιό του.

Πριν όμως προλάβει να βγάλει τον φορητό υπολογιστή του, άκουσε τον ήχο κλήσης του κινητού του. Κοίταξε βιαστικά την αναγνώριση στην οθόνη και απάντησε. Η φωνή της αδελφής του ήχησε στα αυτιά του τρεμάμενη.

«Τι συμβαίνει;» τη ρώτησε με αγωνία.

Ο ιδρυτής της Apple, Στηβ Τζομπς, είχε δηλώσει: “Θα έδινα όλη μου την τεχνολογία για ένα απόγευμα με τον Σωκράτη”.

Έχεις άραγε αναρωτηθεί πώς θα ήταν να περάσεις ένα απόγευμα μαθητείας δίπλα στον Σωκράτη:

Αλήθεια, θα μπορούσε κάτι τέτοιο να συμβεί;

Συνέβη ήδη.

Στον ήρωα αυτού του βιβλίου, που κατάφερε να περάσει ένα απόγευμα με τον Σωκράτη και να μάθει από τον ίδιο το μεγάλο μυστικό του αρχαίου ελληνικού κόσμου. Το μυστικό αυτό τώρα δίνεται σε όλους μας. Εφαρμόζοντάς το, μπορούμε και πραγματοποιούμε κάθε πηγαία επιθυμία μας.

“Το βιβλίο Ένα απόγευμα με τον Σωκράτη μας φέρνει σε επαφή με το μεγαλείο του αρχαίου ελληνικού κόσμου και, σε συνδυασμό με τις σύγχρονες τεχνικές της αυτοβελτίωσης που εμπεριέχει, μπορεί και ωφελεί άμεσα τον κάθε άνθρωπο.

Αυτό το βιβλίο δεν τοποθετείται στη βιβλιοθήκη, η θέση του είναι... όπου είσαι και εσύ.”

Γιάννης Μανάλης - Χάρης Παπαδόπουλος

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

www.klidarithmos.gr

ISBN: 978-960-645-298-7

9 789606 452987